



**MOKESTINIŲ GINČŲ KOMISIJA
PRIE LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS**

**SPRENDIMAS
DĖL BANKRUTUOJANČIOS UAB „A“ SKUNDO**

2025 m. gruodžio d. Nr. S- (7-2025/175)
Vilnius

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės (toliau – Komisija), susidedanti iš Komisijos pirmininkės Vilmos Vildžiūnaitės, narių Gvidos Ivanauskienės, Kristinos Jakštienės, Raimondos Juodkaitės ir Jurgitos Narkevičiūtės (pranešėja), išnagrinėjo bankrutuojančios uždarnosios akcinės bendrovės „A“ (toliau – Pareiškėjas) 2025-11-21 skundą dėl Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos (toliau – Inspekcija) 2025-11-21 sprendimo grąžinti (įskaityti) permoką (skirtumą) ar nepagrįstai išieškotas sumas Nr. 331-1167566 (toliau – skundžiamas sprendimas). Pareiškėjo atstovė nemokumo administratorė A.A. ir Inspekcijos atstovas B.B. 2025-12-16 Komisijos posėdyje dalyvavo nuotoliniu būdu.

Komisija n u s t a t ė:

Pareiškėjas pateikė skundą Komisijai, kuriuo prašė panaikinti Inspekcijos skundžiamą sprendimą ir priimti naują sprendimą – grąžinti pridėtinės vertės mokesčio (toliau – PVM) 5 386,03 Eur skirtumą.

Pareiškėjas skunde nurodė, kad Inspekcija pradėjo dokumentų tikrinimą, gavusi Pareiškėjo nemokumo administratoriaus 2025-10-20 prašymą dėl PVM skirtumo grąžinimo. Pareiškėjo atstovė pateikė mokesčių administratoriaus reikalaujamus dokumentus, tačiau jų vertinimo metu Inspekcija nustatė, kad Pareiškėjas nepateikė darbų atlikimo akto prie 2024-12-13 PVM sąskaitos faktūros Nr. SON000246 (toliau – 2024-12-13 PVM sąskaita faktūra).

Pareiškėjas pažymėjo, kad 2024-12-13 PVM sąskaita faktūra Inspekcijai buvo pateikta. Minėtoje PVM sąskaitoje faktūroje buvo pritaikyta PVM atvirkštinio taikymo schema atliktiems statybų darbams. Skunde Komisijai mokesčių mokėtojas paaiškino, kad ginčo PVM sąskaitoje faktūroje buvo nurodyti tik tie darbai, kurie apmokestinti pagal Lietuvos Respublikos pridėtinės vertės mokesčio įstatymo (toliau – PVMĮ) 96 straipsnį. Mokesčių mokėtojo vertinimu, Inspekcija galėjo įsitikinti, kad bendrovės pagrindinės pajamos susidarė iš veiklos, kuri apmokestinama PVM, taikant atvirkštinio apmokestinimo mechanizmą. Pareiškėjas akcentavo, kad Inspekcijai pareikalavus, buvo pateiktos PVM sąskaitos faktūros, patvirtinančios darbų atlikimą pagal PVMĮ 96 straipsnį kitiems asmenims, t. y. sąskaitos buvo išrašytos MB „B“. Atsižvelgiant į tai, Pareiškėjas nurodė, kad Inspekcijai neturėjo kilti abejonių dėl atliktų darbų pagrįstumo, kuriems galėjo būti taikomas PVMĮ 96 straipsnis.

Skunde nurodyta, kad Pareiškėjas nepateikė darbų atlikimo akto, nes toks aktas nebuvo sudarytas, tačiau 2024-12-13 PVM sąskaitos faktūros gavėjas UAB „C“ šią sąskaitą deklaravo I.SAF sistemoje ir nurodė įprastą PVM kodo taikymą. Pareiškėjo įsitikinimu, šių veiksmų atlikimas patvirtina darbų atlikimo faktą. Papildomai Pareiškėjas akcentavo, kad

Inspekcija, atlikusi mokesčių mokėtojo dokumentų patikrinimą, negalėjo susisiekti su UAB „C“ dėl neteisingo sąskaitos deklaravimo I.SAF sistemoje ir nepateikė privalomo užklauso, į kurį negavus atsakymo turėtų būti skiriama bauda, ir priėmė sprendimą netenkinti Pareiškėjo prašymo dėl PVM skirtumo grąžinimo. Pareiškėjas skunde Komisijai pabrėžė, kad Inspekcijos sprendimas buvo priimtas paviršutiniškai, vadovaujantis formaliu ir biurokratišku požiūriu.

Taip pat Pareiškėjas skunde atkreipė dėmesį į tai, kad 2024-12-13 PVM sąskaitos faktūros bendra atliktų darbų suma sudarė 2 420 Eur, iš šios sumos 420 Eur PVM. Inspekcija skundžiamu sprendimu nusprendė negrąžinti daug didesnės sumos, t. y., 5 386,03 Eur, kas Pareiškėjo nuomone, neatitinka protingumo kriterijų. Skunde teigiama, kad nustačius netinkamą PVM atvirkštinio apmokestinimo mechanizmo taikymą, Inspekcija Pareiškėjui turėjo grąžinti 4 966,03 Eur. Inspekcija to nenurodė ir nepagrįstai priėmė sprendimą negrąžinti visos 5 386,03 Eur skirtumo sumos.

Pareiškėjo nuomone, tokie Inspekcijos veiksmai neatitinka mokesčių administravimo reikalavimų, neatitinka protingumo kriterijaus ir skundžiamas sprendimas turi būti panaikinamas bei priimamas naujas sprendimas dėl 5 386,03 Eur arba dalinio 4 966,03 Eur PVM sumų grąžinimo

Priešingos pozicijos laikosi Inspekcija. Pareiškėjas Inspekcijai 2025-10-20 pateikė prašymą Nr. (17.16-40) GES-933941 (toliau – 2025-10-20 prašymas) grąžinti (įskaityti) permoką (skirtumą). Inspekcija, vadovaudamasi Lietuvos Respublikos mokesčių administravimo įstatymo (toliau – MAĮ) 87 ir 111 straipsniais, mokesčių įstatymais, Mokesčių mokėtojo permokos (skirtumo) ar nepagrįstai išieškotų sumų įskaitymo taisyklėmis, patvirtintomis Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos viršininko 2004 m. gruodžio 7 d. įsakymu Nr. VA-186 „Dėl mokesčių mokėtojo permokos (skirtumo) ar nepagrįstai išieškotų sumų grąžinimo (įskaitymo), ir išnagrinėjusi Pareiškėjo skundą, nusprendė negrąžinti (neįskaityti) 5 386,03 Eur sumos Pareiškėjui. Ginčiamame sprendime nurodyta, kad vadovaujantis MAĮ 87 straipsnio 6 dalyje nustatyta tvarka Pareiškėjas nepateikė papildomų dokumentų, susijusių su Inspekcijos neadministruojamo mokesčio, baudų, paskirtų pagal MAĮ ar kitus mokesčių įstatymus, ir kitų įmokų permokos susidarymu. Papildomi Inspekcijos sprendimo motyvai – Pareiškėjui per mokesčių administratoriaus platformą „Mano VMI“ 2025-11-03 išsiųstas pranešimas Nr. (17.17-40) RES-183884 dėl prašymo grąžinti PVM skirtumo nagrinėjimui reikalingų dokumentų pateikimo. Pareiškėjas nepateikė darbų atlikimo akto pagal 2024-12-13 išrašytą PVM sąskaitą faktūrą.

Komisija k o n s t a t u o j a:

Pareiškėjo 2025-11-21 skundas iš dalies tenkintinas, skundžiamas sprendimas naikintinas, Pareiškėjo 2025-10-20 prašymas grąžinti PVM skirtumą perduotinas Inspekcijai nagrinėti iš naujo.

Ginčas byloje yra kilęs dėl Inspekcijos sprendimo, kuriuo Pareiškėjui atsisakyta grąžinti 5 386,03 Eur PVM skirtumą. Inspekcijos sprendimas grindžiamas vienintele aplinkybe, kad MAĮ 87 straipsnio 6 dalies tvarka nebuvo pateiktas darbų atlikimo aktas prie Pareiškėjo pateiktos 2024-12-13 PVM sąskaitos faktūros.

Iš bylos medžiagos matyti, kad Pareiškėjas yra bankrutuojanti bendrovė. Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo (toliau – LVAT) praktikoje yra išaiškinta, kad įrodinėjimo naštos paskirstymo prasme pareiga įrodyti prašymo grąžinti mokesčio permokos pagrįstumą tenka mokesčių mokėtojui. Jeigu ši pareiga nėra įvykdoma, mokesčių mokėtojas praranda teisę į mokesčio permoką (skirtumą) (LVAT 2016-02-25 nutartis adm. byloje Nr. eA-182-438/2016). Komisijos posėdžio metu tiek Pareiškėjo atstovė, tiek Inspekcijos atstovas nurodė, kad nėra ginčo dėl to, jog PVM skirtumas, kurį siekia susigrąžinti mokesčių

mokėtojas, patenka į ikibankrotinį laikotarpį¹ (nemokumo byla iškelta 2025-08-18, nutarties įsiteisėjimo data 2025-08-27). Tačiau šalių pozicija išsiskyrė dėl sprendimo negrąžinti visos 5 386,03 Eur PVM sumos, kuomet skundžiamame sprendime buvo pateikti argumentai tik dėl 420 Eur PVM sumos.

Inspekcija atsisakymą tenkinti Pareiškėjo 2025-10-20 prašymą dėl skirtumo grąžinimo grindė tuo, kad Pareiškėjas 2022-11-03 Inspekcijos prašymu nepateikė atliktų darbų akto prie 2024-12-13 PVM sąskaitos faktūros. Detalesni prašymo netenkinimo argumentai Inspekcijos sprendime nebuvo pateikti, o Komisijos posėdžio metu Inspekcijos atstovas nurodė, kad be atliktų darbų akto negalima patikrinti, ar pateikta sąskaita faktūra atitinka faktiškai atliktus darbus.

Pareiškėjo atstovė Komisijos posėdžio metu nurodė, kad ji administruoja nemokią bendrovę. Siekdama įgyvendinti Inspekcijos reikalavimą, peržiūrėjo jai perduotus bendrovės vadovo dokumentus, taip pat susisiekė su bendrovės kontrahentais, tačiau negalėjo rasti pasirašyto darbų atlikimo akto. Nemokumo administratorės vertinimu, toks aktas galėjo būti ir nepasirašytas. Atstovė paaiškino, kad savo ruožtu atliko visus veiksmus, tačiau negali įgyvendinti Inspekcijos reikalavimo dėl vienos sąskaitos faktūros.

Taigi, Komisija nagrinėjamu atveju pasisakys ar Inspekcijos sprendimas negrąžinti visos prašomos PVM skirtumo sumos atitinka proporcingumo principą bei ar mokesčių administratorius gali reikalauti pateikti papildomus, PVM atskaitą patvirtinančius dokumentus.

Iš Europos Sąjungos Teisingumo Teismo (toliau – ESTT) jurisprudencijos matyti, kad Valstybės narės turi laikytis bendrųjų teisės principų, sudarančių Sąjungos teisės sistemos dalį, tarp kurių yra, be kita ko, teisinio saugumo, neutralumo ir proporcingumo principai. Pagal proporcingumo principą valstybės narės privalo naudoti priemones, kurios, leisdamos veiksmingai pasiekti vidaus teise siekiamus tikslus, kuo mažiau pakenktų atitinkamais Sąjungos teisės aktais nustatytiems tikslams ir principams. Taigi, nors teisėta, kad valstybių narių priimtomis priemonėmis siekiama kuo veiksmingiau apsaugoti valstybės biudžeto teises, jos negali viršyti to, kas būtina šiam tikslui pasiekti. Pasisakytina, kad proporcingumo principas yra taikomas ir sprendžiant ginčus dėl PVM atskaitos pagrįstumo. Bendra PVM sistema užtikrinamas bet kokios ekonominės veiklos apmokestinimo neutralumas, neatsižvelgiant į šios veiklos tikslus ar rezultata, jeigu pati ši veikla iš principo apmokestinama PVM (2021-10-21 sprendimo CHEP Equipment Pooling, C-396/20, EU:C:2021:867, 36 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija). ESTT vertinimu, valstybės narės mokesčių administratorius neproporcingai pažeistų PVM neutralumo principą, leisdamas apmokestinamajam asmeniui sumokėti PVM, kurį jis turi teisę susigrąžinti, nors bendrąja PVM sistema siekiama visiškai atleisti verslininką nuo vykdant ekonominę veiklą mokėtino ar sumokėto PVM naštos (2024-03-21 sprendimo Dyrektor Izby Administracji Skarbowej w Bydgoszczy, byloje C-606/22, ECLI:EU:C:2024:255, 24 punktas). Mokesčių administratorius negali atsisakyti suteikti teisės į PVM atskaitą tik dėl to, kad sąskaita faktūra neatitinka tam tikrų formalių reikalavimų <...> (2016-09-15 sprendimo Barlis 06 – Investimentos Imobiliários e Turísticos, C-516/14, EU:C:2016:690, 43 punktas). Vis dėlto kai mokesčių institucijos padaro išvadą, kad apmokestinamojo asmens pateiktos sąskaitos faktūros neatitinka formalių reikalavimų, numatytų nacionalinės teisės aktuose <...> tam neprieštarauja proporcingumo principas <...> leidžiama patikrinti, ar įvykdytos šios teisės materialinės sąlygos, ir šiuo tikslu reikalauti, kad apmokestinamasis asmuo pateiktų papildomų įrodymų (2025-09-04 sprendimas SC Arcomet Towercranes SRL, byloje C-726/23, ECLI:EU:C:2025:646, 54 punktas). Neabejotinai, pagal

¹ civ. byla Nr. eB2-682-513/2025;

PVM direktyvą² ir PVMĮ nuostatas, mokesčių mokėtojas turi teisę į PVM atskaitą, tačiau siekdamas ją realizuoti tinkamai, turi turėti dokumentus, pagrindžiančius ūkinės operacijos realumą. Tuo pačiu mokesčių administratorius gali reikalauti pateikti papildomus dokumentus, tačiau pagal Europos Sąjungos teisę aiškinančio teismo vertinimą, toks prašymas turi būti proporcingas³ bei valstybės taikomos priemonės turi pateisinti siekiamą tikslą.

Komisija, pasisakydama dėl ginčo šalių pozicijų, pažymi, kad Pareiškėjas, siekdamas susigrąžinti PVM atskaitos pagrindu apskaičiuotą skirtumą, privalo atitikti MAĮ bei su jo įgyvendinimu susijusius kitus teisės aktus. Pagal MAĮ 87 straipsnio 1 dalį mokesčių mokėtojo permokėtos mokesčių sumos centrinio mokesčių administratoriaus nustatyta tvarka yra įskaitomos mokesčių mokėtojo mokestinei nepriemokai padengti. Nagrinėjamu atveju, Inspekcija skundžiamame sprendime nenurodė argumentų bei jų nepateikė Inspekcijos atstovas vykusio 2025-12-16 Komisijos posėdžio metu, kad Pareiškėja turi iki bankrotinio laikotarpio nepriemokų. To paties straipsnio 5 ir 6 dalyje nustatyta, kad mokesčių mokėtojo permokėtos mokesčių sumos, kurios lieka permokos (skirtumo) įskaičius mokestinei nepriemokai padengti, grąžinamos mokesčių mokėtojo prašymu. <...> Mokesčių administratorius turi teisę patikrinti mokesčio mokėtojo prašymo grąžinti mokesčio permoką (skirtumą) pagrįstumą šio įstatymo nustatyta tvarka ir pagrindais. Jei mokesčių administratorius nustato, kad prašymo grąžinti mokesčio permoką (skirtumą) pagrįstumui patikrinti būtini papildomi dokumentai, jis ne vėliau kaip per 10 dienų po rašytinio prašymo grąžinti mokesčio permoką dienos nurodo mokesčių mokėtojui pateikti trūkstamus dokumentus ir nustato jų pateikimo terminą. Jei dėl mokesčio permokos (skirtumo) grąžinimo bus atliekamas mokestinis patikrinimas, šis patikrinimas turi būti pradėtas per 5 dienas šio straipsnio 7 dalyje nustatytų terminų pabaigos dienos.

Prašymo grąžinti (įskaityti) mokesčio permoką (skirtumą) ar nepagrįstai išieškotas sumas užpildymo, pateikimo ir atitinkamo sumų grąžinimo tvarką detalizuojančių taisyklių 15 punkte (Inspekcijos viršininko 2021-03-16 įsakymu Nr. VA-17 patvirtinta taisyklių redakcija, toliau – Taisyklės) nurodyta, kad prašymui išnagrinėti ir sprendimui priimti mokesčių mokėtojas turi pateikti papildomus dokumentus ar duomenis (pavyzdžiui, PVM sąskaitas faktūras, prekių pirkimo-pardavimo sutartis, teismo nutartis, mokėjimo dokumentus (mokėjimo nurodymus, mokėjimo pavedimus, debeto pavedimus, mokėjimo kvitus, atskaitomuosius čekius ir pan.), muitinės dokumentus, nepateiktas už praėjusius laikotarpius pirmines ar patikslintas mokesčių deklaracijas, valstybės (savivaldybės) institucijų pažymas <...>.

Pagal nurodytą teisinį reglamentavimą ir remiantis ESTT praktika mokesčių administratorius, prieš grąžindamas mokesčių mokėtojo prašomą grąžinti mokesčio permoką (skirtumą) turi teisę įsitikinti, kad faktiškai mokesčių mokėtojo atliktų ūkinių operacijų pagrindu susidarė mokesčio permoka (skirtumas). Be to, mokesčių administratorius, įgyvendindamas šią teisę, gali mokesčių mokėtojui nurodyti per nustatytą terminą pateikti trūkstamus dokumentus. Tuo atveju, kai dokumentai nėra pateikiami, mokesčių administratorius prašymo nenagrinėja ir priima sprendimą permokos (skirtumo) negrąžinti.

Inspekcija 2025-11-03 pranešimu iki 2025-11-06 įpareigojo Pareiškėją pateikti 2024-12-13 išrašytą PVM sąskaitą faktūrą, apmokėjimo dokumentus, darbų atlikimo aktus, pažymas apie atliktų darbų vertę ar jų kopijas. Iš skundo medžiagos matyti, kad Pareiškėjas pateikė visus dokumentus, išskyrus darbų atlikimo akto kopiją. Inspekcija skundžiamu sprendimu Pareiškėjui nurodė, kad mokesčio permoka (skirtumas) nėra grąžintinas dėl šio akto nepateikimo. Kaip jau buvo minėta šiame sprendime, Komisijos posėdžio metu Inspekcijos

² 2006 m. lapkričio 28 d. Tarybos direktyva 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos (OL L 347, 2006, p. 1) ir vėlesnis jos pakeitimai;

³ Proporciumo principas yra vienas iš ESTT taikomų principų;

atstovas nurodė, kad atliktų darbų akto kopija reikalinga tam, jog būtų galima patikrinti 2024-12-13 sąskaitoje faktūroje nurodytus darbus su atliktų darbų akte nurodytais darbais – kitų skundžiamo sprendimo argumentų nebuvo pateikta. Tuo pačiu pasisakytina, kad šiame ginčo etape Pareiškėją atstovauja bankroto administratorius, kuris nedalyvavo su paslaugų įsigijimu susijusio sandorio vykdyme, todėl jis turi teisę kreiptis į paslaugų teikėją dėl įrodymų apie atliktą paslaugą surinkimo / patvirtinimo.

Komisijos vertinimu, skundžiamas sprendimas yra nemotyvuotas, neatitinka proporcingumo principo bei prieštarauja formuojamai teismų praktikai. Akcentuotina, kad mokesčių administratoriaus įformintiems sprendimams yra keliami Lietuvos Respublikos viešojo administravimo įstatyme (toliau – VAĮ) nustatyti reikalavimai. Šiuo nagrinėjamu atveju Inspekcijos sprendimas turi atitikti VAĮ 10 straipsnyje įtvirtintiems viešojo administravimo subjekto priimto sprendimo turiniui keliamiems reikalavimams: administraciniame sprendime turi būti nurodytas sprendimo teisinis ir faktinis pagrindas ar kitos administraciniam sprendimui įtakos turėjusios aplinkybės (5 dalies 5 punktas), administracinio sprendimo motyvai (5 dalies 6 punktas), taip pat ir VAĮ 3 straipsnyje įtvirtintiems principams: įstatymų viršenybės, išsamumo, objektyvumo. Remiantis LVAT praktika, suformuota aiškinant iki 2021-06-30 galiojusios redakcijos VAĮ 8 straipsnio (šio straipsnio nuostatos perkeltos į šiuo metu galiojančios VAĮ redakcijos 10 straipsnį) nuostatas, individualus administracinis aktas turi būti pagrįstas objektyviais duomenimis (faktais) ir teisės aktų normomis. Akte turi būti nurodomi pagrindiniai faktai, argumentai ir įrodymai, pateikiamas teisinis pagrindas, kuriuo viešojo administravimo subjektas rėmėsi, priimdamas administracinį aktą; motyvų išdėstymas turi būti adekvatus, aiškus ir pakankamas. Ši teisės norma siejama su teisėtumo principu, kuriuo viešojo administravimo subjektai turi užtikrinti, kad savo veikla nepažeistų teisės aktų, jų sprendimai yra pagrįsti, o sprendimų turinys atitinka teisės normų reikalavimus (LVAT 2010-08-24 sprendimas adm. byloje Nr. A-756-450/2010, 2010-11-05 sprendimas adm. byloje Nr. A-556-15/2010, 2017-04-04 sprendimas adm. byloje Nr. eA-425-556/2017 ir kt.). Be to mokesčių administratoriaus sprendimai turi būti pagrįsti objektyviais duomenimis (faktais) ir teisės aktų normomis, o poveikio priemonės – motyvuotos, adresatas, į kurį nukreiptas tokio pobūdžio teisės aktas, turi aiškiai suprasti, kodėl priimamas toks sprendimas, jam turi būti žinomi šio akto priėmimo teisinis bei faktinis pagrindai, motyvai (LVAT 2013-07-24 nutartis adm. byloje Nr. A-556-1674/2013, 2016-04-26 nutartis adm. byloje Nr. A-379-261/2016).

Įvertinus skundžiamą Inspekcijos sprendimą ir jame nurodytas aplinkybes VAĮ nuostatų kontekste bei apsižvelgus į ESTT formuojamą praktiką, darytina išvada, kad mokesčių administratorius, priimdamas sprendimą, netinkamai įvertino situaciją. Inspekcijos sprendime nekonkretizuota bei nepasisakyta, kodėl negrąžintina suma sudaro 5 386,03 Eur, kuomet ginčas yra keliamas tik dėl 2024-12-13 PVM sąskaitos faktūros ir joje išskirtos 420 Eur PVM sumos. Taip pat nepasisakyta kokią reikšmę ginčui turi nepateiktas darbų atlikimo aktas PVM direktyvos ir PVMĮ nuostatų kontekste. Komisija, įvertinusi skundžiamo Inspekcijos sprendimo argumentų nebuvimo aplinkybę, sprendžia, jog Pareiškėjo 2025-10-20 prašymas buvo išnagrinėtas netinkamai. Papildomai pažymėtina, jog mokesčių administratorius turi užtikrinti, kad naujai priimtas sprendimas atitiktų VAĮ 10 straipsnyje įtvirtintus bendruosius individualaus administracinio akto turiniui keliamus reikalavimus.

Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, skundžiamas Inspekcijos sprendimas naikintinas, o Pareiškėjo 2025-10-20 prašymas grąžinti mokesčio permoką (skirtumą) perduotinas Inspekcijai nagrinėti iš naujo.

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės, vadovaudamasi Mokesčių administravimo įstatymo 155 straipsnio 4 dalies 2 ir 5 punktais, n u s p r e n d ž i a:

Panaikinti Inspekcijos 2025-11-21 sprendimą Nr. 331-1167566 ir perduoti Pareiškėjo 2025-10-20 prašymą grąžinti mokesčio permoką (skirtumą) Inspekcijai nagrinėti iš naujo.

Pagal Lietuvos Respublikos mokesčių administravimo įstatymo 159 straipsnio 1, 3 ir 4 dalis mokesčių mokėtojas, nesutinkantis su Mokestinių ginčų komisijos prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės sprendimu, turi teisę šį sprendimą apskųsti Regionų administraciniam teismui, skundą paduodant pasirinktinai: Vilniaus rūmuose (Žygimantų g. 2, 01102, Vilnius), Kauno rūmuose (A. Mickevičiaus g. 8 A, 44312, Kaunas), Klaipėdos rūmuose (Galinio Pylimo g. 9, 91230, Klaipėda), Šiaulių rūmuose (Dvaro g. 80, 76298, Šiauliai), Panevėžio rūmuose (Respublikos g. 62, 35158, Panevėžys) ar per Lietuvos teismų elektroninių paslaugų portalą <https://e.teismas.lt>. Skundas Regionų administraciniam teismui turi būti paduodamas ne vėliau kaip per 20 dienų po Mokestinių ginčų komisijos prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės sprendimo įteikimo dienos.

Pagal Lietuvos Respublikos mokesčių administravimo įstatymo 159 straipsnio 2 dalį apskųsti Mokestinių ginčų komisijos prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės sprendimą taip pat turi teisę centrinis mokesčių administratorius, tačiau tik tuo atveju, kai centrinis mokesčių administratorius ir Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės, spręsdami mokestinį ginčą (arba mokestinio ginčo metu), skirtingai interpretavo įstatymų ar kito teisės akto nuostatas.

Komisijos pirmininkė	Vilma Vildžiūnaitė
Komisijos narė	Gvida Ivanauskienė
Komisijos narė	Kristina Jakštienė
Komisijos narė	Raimonda Juodkaitė
Komisijos narė	Jurgita Narkevičiūtė